

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Quaresma, camí de fe

A l'evangeli es relata que un dia Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, i els dugué dalt una muntanya alta, no pas per veure el paisatge sinó perquè fossin testimonis d'una revelació. L'evangeli ens diu que es transfigurà davant d'ells i que la seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits blancs com la llum, i «els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: "Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut, escolteu-lo"» (Mt 17,5).

Sens dubte que aquesta va ser una revelació, una experiència, que mai no van oblidar aquells tres deixebles. De fet, podem pensar que, quan ho van explicar després, molts dels que els escoltaven devien pensar que tot havia estat una il·lusió, que ho havien somniat.

Però ells sabien bé que no havia estat una il·lusió perquè una il·lusió és un desig, o una imaginació no real, un engany dels sentits. I ells, encara molts anys després recordaven perfectament el que havien vist, i la veu que havien sentit, encara que costi de creure.

L'apòstol sant Tomàs, després de la resurrecció del Senyor, tampoc va creure el que els altres deixebles li deien, que havien vist a Jesús ressuscitat, i va dir als seus companys: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no fico el dit a la ferida dels claus i no li poso la mà al costat, jo no m'ho creuré pas!» (Jn 20,25).

Molta gent pensa que els cristians vivim d'una il·lusió, i diuen també «jo si no ho veig, no ho crec», com l'apòstol Tomàs. Però nosaltres, que no hem vist res, creiem, tenim fe; perquè la fe no és una il·lusió, ni un sentiment. «Creure és posseir anticipada-

Transfiguració de Crist (1487), de Giovanni Bellini. Museu de Capodimonte, Nàpols (Itàlia)

ment allò que esperem, és conèixer realitats que no veiem» diu la carta als cristians Hebreus (He 11,1).

La fe és un convenciment, un acte d'humilitat, d'obediència també. Obediència a qui ens parla. I en la pràctica, l'acte de fe més gran és creure en l'amor de Déu, en Déu que és amor i en l'amor que ens té. La nostra fe, és una il·lusió? És, potser, un somni o el desig d'una realitat inexistente? No, la nostra fe no és una il·lusió perquè «l'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell» (1Jn 4,9).

Per això els apòstols seguien Jesús, ho havien deixat tot per seguir-lo, perquè la seva crida és una crida d'amor, i el van se-

guir perquè experimentaven el seu amor i la seva amistat, tot i que no acabaven d'entendre.

L'experiència de la Transfiguració, allà dalt la muntanya, havia de ser per als apòstols, i per a nosaltres també, una reafirmació en la fe, fe en Jesucrist, el Fill de Déu, el Fill estimat del Pare. Aquesta fe és la llum que il·lumina el camí de la Quaresma.

Avui, en aquest segon diumenge de Quaresma, se'ns demana un pas endavant en la nostra fe, se'ns demana contemplar Jesús el Fill estimat del Pare. Creure és escoltar-lo i estimar-lo.

No podem participar de la Pasqua si no l'escoltem. El camí de la fe en la Quaresma ens hi portarà.

ENTREVISTA

Formar en humanitat

NÚRIA PAGESPETIT

Arran d'una estada que va fer com a infermera al Camerun, a la Núria Pagespetit li va cridar molt l'atenció «la manca d'humanitat, la manera com tractaven els pacients». En tornar va decidir, amb el seu marit i alguns amics, crear una escola d'infermeria. I el 2011 va fundar Inso-làfrica, una organització formada per professionals de la salut, que fa cinc anys que s'ha convertit en soci local de Mans Unides Barcelona; arran de l'acord d'aquesta ONGD d'Església amb la Fundació Puigvert, des d'aquest mes de març es realitzaran a Kribi (Camerun) intervencions de patologies urogenitals, a més de formar el personal sanitari.

Quines necessitats teniu?

Principalment, la formació, que és bàsica per ensenyar el primordial de la persona: la humanitat. L'escola d'infermeria de Kribi funciona bé; ara estem potenciant, gràcies a Mans Unides, un hospital on treballen les persones que surten de l'escola: tenen clar que tractant bé el pacient s'aconsegueix el 50% de la cura... i ho posen en pràctica!

Què suposa l'acord de Mans Unides amb la Fundació Puigvert?

L'objectiu és que dos cops l'any vinguin professionals de la Fundació a fer unes intervencions d'urologia que al Camerun no existeixen. Nosaltres preparam els pacients perquè quan vinguin ells els operin. Això és molt important, perquè aquí no hi ha campanyes gratuïtes i la majoria de la població no s'ho pot pagar. Són malalties que es poden curar perfectament, que no es tracten per manca de recursos. També ens facilitaran un aparell per a fer radiografies i un ecògraf.

Et sents recompensada?

I tant! No hi ha res més agraït que veure el rostre d'una persona que ha arribat malalta i que es recupera. Malgrat tot el que arriben a patir, no es queixen mai. Veure la felicitat en la seva cara és impagable! Ajudar-los et dona pau, és la raó de viure!

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Maria ens hi convida

Un company jesuïta em va fer arribar informació sobre la delicada situació que es viu en zones de Síria i Turquia com a conseqüència dels greus terratrèmols que han afectat aquesta zona i que han deixat un panorama desolador. Blocs de pisos enfonsats que esdevenen inhabitables i que han provocat milers de víctimes, hospitals derruïts que resten fora de servei o amb serveis mínims, insuficients per fer front a les necessitats sanitàries d'aquesta excepcional situació. Manca de subministrament elèctric o d'aigua, tan elementals en el dia a dia, carreteres impracticables o molt deteriorades. Les baixes temperatures han agreujat la situació. La por domina el retorn a les cases que han resistit l'embat de les forces de la naturalesa desfermada. Aquesta situació crítica s'agreuja si tenim present que la regió era ja colpejada per la guerra de Síria i pels desplaçaments forçosos de milers de persones que, cercant una vida més humana, fugien de la misèria i de persecucions concretes de motivació diversa. «L'han deixat fet una desolació, i ara ell plora, desolat, davant meu. Tot el país és arrasat i no hi ha qui en faci cas» (Jr 12,11).

Diverses fotografies il·lustraven la informació abastament. Em cridà l'atenció la d'una església quasi deriuada, la nau central enfonsada, un caos de bancs i runa del que havia estat l'església de referència d'una comunitat cristiana. Destacava en un tros de paret, encara dempeus, una fornícula amb una Mare de Déu que contemplava aquella desolació. Ben segur que Maria ens repetiria: «La seva mare diu als servidors: "Feu tot el que ell us digui"» (Jn 2,5). És hora d'estimar i servir. És hora de fraternitat. De seguir Jesús. De passar fent el bé.

Que no hi falti la nostra pregària per totes aquestes persones, germanes nostres que han perdut éssers estimats, familiars i amics, també les seves llars i les seves comunitats. Preguem, també, per la recuperació dels ferits i pel consol de tots els implicats en aquesta situació col·lectiva, en especial pels més vulnerables, molts d'ells infants desescolaritzats, pendents de reunificació familiar, malnodrits, dels quals molts treballen en condicions precàries. Preguem i, amb l'aportació material que estigui al nostre abast, ajudem a superar aquesta situació. Maria, des de la fornícula de l'església deriuada, ens hi convida.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Caminar con Jesucristo, unidos en Sinodalidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

La amistad con Jesús es inquebrantable; su misericordia nos lo hace ver día tras día. Él siempre está a nuestro lado, jamás rompe la alianza. Nos muestra su amor y por el amor que nos tiene, nos pide: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor» (Jn 15,9).

El Señor llamó a los apóstoles «para que estuvieran con Él, y para enviarlos a predicar» (Mc 3,14). El Papa nos hacía ver que «hay un aspecto que parece contradictorio: los llama para que estén con Él y para que vayan a predicar. Se podría decir: o una cosa o la otra, o estar o ir. En cambio, no: para Jesús no hay "ir sin estar" y no hay "estar sin ir". No es fácil entender esto, pero es así» (15.02.23).

Cuando los apóstoles Pedro, Santiago y Juan, admirados vieron a Jesús radiante en el monte Tabor, deseaban estar allí con el Señor, permanecer en la situación que se les manifestaba. Sin embargo, actuaban decididamente a la llamada del Señor y con él van al encuentro de los hermanos.

El Señor nos regala instantes de preciosa intimidad; en él confiamos y con él conversamos como amigos. Nuestro cardenal, Juan José Omella, desde la Asamblea europea del Sínodo animaba a «ir en comunión, para evangelizar al mundo de hoy que tiene tanta necesidad y tanta hambre de Dios».

Que María nos alcance el permanecer junto a su Hijo y con él, ir unidos a comunicar fe, esperanza y amor.

Lectures de la missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16, 19-31]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a. 17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg, fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg, abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ † Diumenge vinent, III diumenge de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5, 1-2.5-8 / Jn 4,5-42 (o bé: Jn 4,5-15. 19b-26.39a.40-42)]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orión, prev. salesià.

DIUMENGE II DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per a beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleeixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se».

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat amb una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els dugué dalt una muntanya alta, i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Encara no havia acabat de dir això, quan els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». En sentir-ho els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por». Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

Lectura del libro del Génesis (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti un gran pueblo, te bendeciré, haré famoso tu nombre, y será una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan. Con tu nombre se bendecirán todas las familias del mundo.»

Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 1,8b-10)

Querido hermano: Toma parte en los duros trabajos del Evangelio, según la fuerza de Dios. Él nos salvó y nos llamó a una vida santa, no por nuestros méritos, sino porque, desde tiempo inmemorial, Dios dispuso darnos su gracia, por medio de Jesucristo; y ahora, esa gracia se ha manifestado al aparecer nuestro Salvador Jesucristo, que destruyó la muerte y sacó a la luz la vida inmortal, por medio del Evangelio.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan y se los llevó aparte a una montaña alta. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. Y se les aparecieron Moisès y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bien se está aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías.» Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra, y una voz desde la nube decía: «Éste es mi Hijo, el amado, mi predilecto. Escuchadlo.» Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis.»

Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo. Cuando bajaban de la montaña, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos.»

COMENTARI

Joiosa presència de Jesús en la nostra vida

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Transfiguració de Crist (1685), de Luca Giordano. Galeria dels Uffizi, Florència (Itàlia)

Ens van molt bé els signes i les experiències lluminoses de Jesús, en la nostra vida de deixebles, i les hem d'aprofitar.

Els apòstols Pere, Jaume i Joan van tenir una gran experiència de la glòria del Senyor dalt del Tabor. Tant va ser així, que Pere va exclamar: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu hi farem tres cabanes».

Trobar-se bé a la presència del Senyor, que d'alguna manera se'ns va manifestant amb la seva grandesa, és un gran do que l'hem de cercar i aprofitar per a la nostra vida de cristians.

Sentir en el nostre interior que Jesús és el Fill estimat de Déu Pare és una gràcia que ha d'omplir i transfigurar la nostra vida. Els tres apòstols van tenir aquesta experiència de llum i una veu, referint-se a Jesús, els digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». Tot això ho viuen constatant la presència de Moisès (que fa referència a la Llei donada al Sinai) i d'Elies (amb referència als profetes).

La missió de Jesús, el Messies Salvador, està enllaçada amb tota la revelació de Déu al seu poble durant l'Antic Testament. Per als apòstols, i també per a nosaltres, tot el missatge de l'Antic Testament esdevé una gran preparació per entendre i viure l'Evangeli que Jesús ens comunica.

Aquesta extraordinària manifestació de Jesús, davant dels tres deixebles, té una forta connexió amb la del seu baptisme, on també se senten, de Déu Pare, les mateixes paraules. Però aquí, referint-se als deixebles, s'hi afegeix: «Escolteu-lo».

Lloem el Senyor i cerquem aquells moments i experiències que ens ajuden i ens fan més present i entenedor el missatge de Jesucrist, que sempre el tenim al nostre costat, però que se'ns comunica intensament, com a menjar i beguda en l'Eucaristia, i també en els sagraments i celebracions litúrgiques de la fe.

Després, Jesús ens diu: «Aixequen-vos, no tingueu por». I caldrà tornar a les tasques de cada dia, plens de confiança, sabent que Jesús ens estima i acompanya. Potser realitzarem les mateixes coses, però amb una visió més plena de l'amor i la pau que venen del Senyor.

Ara que hem encetat aquest temps de Quaresma, i després de meditar sobre les temptacions que tots tenim, és molt oportú que prenguem consciència que Jesucrist ens acompanya. Al seu costat experimentarem moments lluminosos i bonics de la fe i de la nostra vida.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dimarts 7, a les 19 h. El Sr. Bisbe beneeix un pis per a Càritas a Mollet del Vallès.

Dijous 9, a les 19 h. Reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 10, a les 11 h. Sessió del Col·legi de Consultors.

Dissabte 11:

—**A les 10 h.** Recés de diaques i aspirants al diaconat a la Casa de la Sagrada Família de Rubí. Predica Mn. Xavier Blanco.

—**De les 10 a les 13.30 h.** trobada diocesana de famílies al Col·legi Puresa de María de Sant Cugat del Vallès. Estudi de l'itinerari catecumenal per al Matrimoni, del papa Francesc. Organitza la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar.

Diumenge 12, a les 11 h. Concert a l'Església de Santa Coloma de Marata: *Calidoscopi Barroc*.

Diumenge 12, a les 17 h. Mons. Cristau presideix la Missa del Romiatge de Sabadell a Montserrat.

Calendari

Conferències quaresmals a la Catedral

«La conversió i el discerniment: dues claus d'interpretació per caminar junts».

—**Dimecres 15 de març a les 19 h.**

«El discerniment en el papa Francesc», a càrrec de Mn. Emili Marlés, rector de Sant Pere Octavià de Sant Cugat del Vallès.

—**Dimecres 22 de març a les 19 h.**

«La conversió i la pregària en el papa Benet», a càrrec de Mons. Cristau, bisbe de Terrassa.

Notícies

Dinar solidari a Cerdanyola a favor de Mans Unides. El diumenge 19 de febrer, la Parròquia de Sant Martí de Cerdanyola i Mans Unides varen organitzar un dinar solidari a favor dels

projectes de Mans Unides d'enguany i especialment davant el terratrèmol de Turquia i Síria. Hi participaren més de 300 persones.

Visita apostòlica al Seminari. El dimecres 22 i dijous 23 de febrer va tenir lloc la Visita apostòlica al Seminari de Terrassa, dins la visita que s'està duent a terme a tots els seminaris d'Espanya. El visitador va ser Mons. Milton Troccoli, bisbe de Maldonado-Ciudad del Este-Minas (Uruguai), acompanyat del seu secretari.

Formació dels professors. El dijous 23 de febrer, la Fundació Escola i Vida va organitzar la primera de les quatre sessions adreçades als mestres i professors de les escoles de la diòcesi. La Sra. Catherine L'Ecuyer, pedagoga, parlà de com educar en l'admiració i en la fe en un món frenètic i hipereixigent.

6a Trobada de les parròquies de Sabadell Centre i Sud. El dissabte 18 de febrer, a l'escola dels salesians de Sabadell, tingué lloc la 6a Trobada de les parròquies de l'Arxiprestat Sabadell Centre i Sud. Es tractà sobre el treball sinodal. Intervingueren la Gna. Conxita Baños, CCV, membre de la comissió diocesana del Sínode, i Mn. Joan Làzaro, rector.

10 adults es preparen per rebre els sagraments de la Iniciació cristiana. El dissabte 25 de febrer, al vespre, el bisbe Salvador presidí la Missa a la Catedral i feu el ritu d'Elecció de 10 adults de diverses parròquies de la diòcesi que es preparen per ser batejats, confirmats i combregar durant la propera Pasqua.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Cuaresma, camino de fe

En el evangelio se explica que un día Jesús tomó Pedro, Santiago y Juan, su hermano, y les llevó a una montaña alta, no para ver el paisaje sino para que fueran testigos de una revelación. El evangelio nos dice que se transfiguró delante de ellos y que su cara se volvió resplandeciente como el sol, y sus vestidos blancos como la luz, y «les cubrió una nube luminosa, y de la nube una voz dijo: «Este es mi Hijo, mi amado, en quien me he complacido, escuchadlo»» (Mt 17,5).

Sin duda que esta fue una revelación, una experiencia, que nunca olvidaron aquellos tres discípulos. De hecho, puede ser que, cuando lo contaron después muchos años, los que escuchaban debieron pensar que todo había sido una ilusión, que lo habían soñado.

Pero ellos sabían que no había sido una ilusión, porque una ilusión es un deseo, o una imaginación no real, un engaño de los sentidos. Y ellos, aun muchos años después, recordaban perfectamente lo que habían visto, y la voz que habían oído, aunque costase creerlo.

El apóstol santo Tomás, después de la Resurrección del Señor, tampoco creyó lo que los demás discípulos le decían, que habían visto a Jesús resucitado, y dijo a sus compañeros: «Si no le veo en las manos la marca de los clavos, si no meto el dedo en la herida de los clavos y no le pongo la mano en el costado ¡yo no me lo creeré!» (Jn 20,25).

Mucha gente piensa que los cristianos vivimos de una ilusión y dicen también «yo si no lo veo, no lo creo», como el apóstol Tomás. Pero no-

sotros, que no hemos visto nada, creemos, tenemos fe; porque la fe no es una ilusión, ni un sentimiento. «Crear es poseer anticipadamente lo que esperamos, es conocer realidades que no vemos» dice la carta a los cristianos Hebreos (Heb 11,1).

La fe es un convencimiento, y un acto de humildad, y de obediencia también. Obediencia a quien nos habla. Y en la práctica, el mayor acto de fe es creer en el amor de Dios, en Dios que es amor y en el amor que nos tiene.

¿Podemos decir que nuestra fe es una ilusión? ¿No será acaso un sueño, o el deseo que una realidad que no existe? No, nuestra fe no es una ilusión ni un sueño porque «el amor de Dios se ha manifestado en medio de nosotros cuando ha enviado al mundo a su Hijo único, pa-

ra que vivamos gracias a él» (1Jn 4,9).

Por eso los apóstoles seguían a Jesús, lo habían dejado todo para seguirle, porque su llamada es una llamada de amor, y le siguieron porque experimentaban su amor y su amistad, aunque no acababan de entender.

La experiencia de la Transfiguración, en la montaña, tenía que ser para los apóstoles, y para nosotros también, una reafirmación en la fe, fe en Jesucristo, el Hijo de Dios, el Hijo amado del Padre. Esta fe es la luz que ilumina el camino de la Cuaresma.

Hoy, en este segundo domingo de Cuaresma, se nos pide un paso adelante en nuestra fe, se nos pide contemplar a Jesús, el Hijo amado del Padre. Creer es escucharle y amarle.

No podremos participar de la Pascua si no lo escuchamos. El camino de la fe en la Cuaresma nos llevará a la Pascua.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

